

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากที่ได้ศึกษามาพบว่า สัญญาประกันภัยได้เปิดโอกาสให้มีการเอาประกันภัยได้หลายรูปแบบ โดยไม่จำกัดว่าเป็นความเสียหายชนิดใดก็ตาม แต่เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีการทำประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากข้อจำกัดต่างๆ ตามที่ได้อธิบายมาแล้ว อีกทั้งรูปแบบในกรมธรรม์ยังไม่มียูนิฟอร์มที่ชัดเจน จึงทำให้ไม่มีการประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นมา เพื่อคุ้มครองในผลงานการสร้างสรรค์ความคิดและภูมิปัญญาของมนุษย์ จึงอาจส่งผลกระทบต่อผู้สร้างสรรค์ที่จะต้องแบกรับภาระในการดำเนินการฟ้องร้องหรือในเรื่องการชดเชยค่าเสียหายเองทั้งสิ้น

การทำประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานี้ ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษจากที่ศึกษามาแล้วในบทที่ 3 พบว่า มีการทำประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว ด้วยการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย และมีการกำหนดเงื่อนไขข้อตกลงต่างๆ ที่ครอบคลุมถึงการให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย ซึ่งในต่างประเทศได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เพราะค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งนั้น มีค่าใช้จ่ายมาก สิ่งเหล่านี้ทำให้บริษัทผู้เอาประกันภัยตกอยู่ในฐานะที่มีความเสี่ยงทางธุรกิจ สำหรับบริษัทที่มีรายได้น้อยย่อมต้องเสียเปรียบบริษัทที่ใหญ่กว่าแน่นอน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความคุ้มครองถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา โดยการทำประกันภัยเพื่อที่จะมารองรับภัยที่อาจเกิดขึ้นจากการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาได้

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ บริษัทประกันภัย ผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและบุคคลทั่วไป ควรที่จะได้ศึกษาหลักเกณฑ์และแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการขยายขอบเขตความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยให้ครอบคลุมถึงทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละประเภทได้ เนื่องจากการประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้น ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่บางประการ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 ปัญหาความไม่เข้าใจของตัวบุคลากร

ไม่ว่าจะเป็นตัวบริษัทผู้รับประกันภัยเองหรือตัวแทนที่ไม่เข้าใจว่า กฎหมายประกันภัยนั้น เปิดโอกาสให้สามารถนำภัยทุกชนิดมาทำประกันภัยได้ ซึ่งนั่นก็หมายถึง สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย เพียงแต่ขยายขอบเขตความคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยเท่านั้นเอง

5.1.2 ปัญหาเรื่องเงื่อนไขและรูปแบบที่ชัดเจนของกรมธรรม์ประกันภัย

การทำสัญญาประกันภัยในปัจจุบัน คู่สัญญามักตกลงกันให้เป็นไปตามเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งการกำหนดเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยนั้นในทางปฏิบัติ ผู้รับประกันภัยแต่เพียงฝ่ายเดียวเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขต่างๆ ไว้เอง ซึ่งแท้จริงแล้วควรจะพิจารณาถึงความคาดหวังของผู้เอาประกันภัยที่คาดว่าจะได้รับความคุ้มครองจากการทำสัญญาประกันภัยด้วย ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการออกกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญามาแล้ว แต่สำหรับประเทศไทยยังไม่มีรูปแบบกรมธรรม์ประกันภัยเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเลย ดังนั้นบริษัทประกันภัยของประเทศไทยจึง ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนที่จะกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ลงในแบบฟอร์มกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการรับประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามรูปแบบที่สมบูรณ์

5.1.3 ปัญหาการกำหนดเบี้ยประกัน

เนื่องจากทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาจึงเป็นเรื่องยากและอาจส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเบี้ยประกันภัย เพราะถ้าไม่รู้ถึงมูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญา ก็อาจทำให้กำหนดวงเงินเบี้ยประกันขั้นต่ำสูงได้ยาก หรืออาจกำหนดได้แต่ไม่สามารถคุ้มครองความเสี่ยงภัยได้เต็มที่ ซึ่งทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละประเภทก็มีมูลค่าที่แตกต่างกัน การประเมินมูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญา จึงต้องทำโดยองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญ และมีความเข้าใจในหลักการของทรัพย์สินทางปัญญา หากไม่มีแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมแล้ว ก็จะส่งผลให้เกิดปัญหาถึงการประเมินราคาทรัพย์สินทางปัญญาที่จะนำมาประกันภัยได้อย่างเป็นรูปธรรมแก่ผู้เอาประกันและผู้รับประกันภัยได้

5.1.4 ปัญหาการใช้ค่าสินไหมทดแทน

เนื่องจากทรัพย์สินทางปัญญามีทั้งทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้มีการจดทะเบียนและไม่มีการจดทะเบียนเป็นหลักฐาน การที่จะนำทรัพย์สินทางปัญญามาประกันภัยนั้น จึงอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งที่พิจารณาถึงความเป็นเจ้าของที่แท้จริง ที่จะได้รับความคุ้มครองจากการเสี่ยงภัยได้ ดังนั้นกรมทรัพย์สินทางปัญญาต้องปรับปรุงและเร่งรัดให้มีการออกเอกสารสิทธิหรือหนังสือสำคัญให้แก่ทรัพย์สินทางปัญญาที่ยังไม่มีเอกสารดังกล่าว เพื่อแก้ปัญหาข้ออ้างที่จะไม่ชำระค่าสินไหมทดแทนของบริษัทผู้รับประกันภัยได้ อีกทั้งขอบเขตการใช้ค่าสินไหมทดแทนของประเทศอังกฤษและของสหรัฐอเมริกา นั้น ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษา รวมทั้งดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนหากมีการระงับข้อพิพาทด้วย ดังเช่นของประเทศสหรัฐอเมริกา ดังนั้นในกรณีประกันภัยของประเทศไทยควรที่จะกำหนดถึงรูปแบบของการใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษาด้วย เพราะการประกันภัยทรัพย์สินทางปัญญานั้น มีขอบเขตความคุ้มครองกรณีที่เราไปละเมิดผู้อื่นจนถูกฟ้องคดีอีกด้วย ดังนั้น ถ้ามีคดีโต้แย้งกันในศาลค่าใช้จ่ายส่วนนี้ ผู้เอาประกันภัยก็จะมีสิทธิเรียกร้องได้ด้วยขึ้นอยู่กับกรณีชนิดใดเท่านั้นเอง จึงควรที่จะกำหนดขอบเขตการใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ชัดเจนลงในกรณีประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผู้เขียนมีความเห็นว่าควรที่จะมีการแก้ไขดังนี้

5.2.1 กรมการประกันภัยจะต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้บริหารหรือผู้รับประกันภัยใหม่

โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 มาตรา 34 ในเรื่องของคุณสมบัติทางด้านของการศึกษาให้ชัดเจนว่า ผู้บริหารหรือผู้รับประกันภัยจะต้องมีการศึกษาไม่ต่ำกว่าวุฒิปริญญาตรี และจะต้องผ่านการเรียนการสอนวัดความรู้ทางด้านกฎหมายประกันภัยตามที่นายทะเบียนกำหนด อีกทั้งจะต้องมีการอบรมความรู้เพิ่มเติมทางด้านการประกันภัยพร้อมกับผ่านการสอบวัดความรู้ทุกๆ 1 ปี เพื่อสามารถบริหารและพัฒนาแบบกรมธรรม์ประกันภัยให้ทันสมัยและเป็นการเพิ่มวิสัยทัศน์พร้อมกับจะได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร เพื่อพัฒนาธุรกิจการประกันภัยให้ทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศได้

5.2.2 กรมการประกันภัยจะต้องเพิ่มเติมคุณสมบัติของตัวแทน

โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 มาตรา 64 ซึ่งแม้ว่าจะมีการกำหนดว่าจะต้องผ่านการศึกษาวิชาประกันวินาศภัย หรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยตามที่นายทะเบียนกำหนดแล้ว ยังจะต้องมีการกำหนดคุณสมบัติทางการศึกษาขั้นต่ำ และต้องมีการอบรมเพิ่มเติมความรู้ พร้อมกับการสอบข้อใบอนุญาตทุก 2-3 ปี ดังเช่นของประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย

5.2.3 ด้านเงื่อนไขและรูปแบบของการประกันภัย

5.2.3.1 จะต้องมีการกำหนดเบี้ยประกันภัย เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ที่มีมาตรฐานไปในทิศทางเดียวกัน โดยการ

- จัดทำหลักเกณฑ์ทั่วไปเพื่อนำไปใช้ในการประเมินมูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญาในประเภทต่างๆ
- จัดตั้งระบบการประเมินทรัพย์สินทางปัญญา ให้มีองค์ประกอบที่เหมาะสม

5.2.3.2 ในเรื่องหลักการชดเชยค่าสินไหมทดแทน

การออกเอกสารสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทนั้น ควรมีรูปแบบและสาระที่เอื้ออำนวยต่อการประกันภัย และองค์กรที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยควรที่จะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้ชัดเจนด้วย

5.2.4 ควรมีการปรับปรุงมาตรการในการบังคับในระบบทรัพย์สินทางปัญญา

สมควรทบทวนและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายสำหรับกรณีมีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาให้มีความรัดกุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาอยู่เป็นจำนวนมากในชีวิตประจำวัน แต่ไม่สามารถใช้มาตรการบังคับได้อย่างเป็นผล บริษัทผู้รับประกันภัยจึงอาจไม่สนใจหรือไม่กล้าเสี่ยงภัยที่จะรับประกันภัยในกรณีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การทำประกันภัยทรัพย์สินทางปัญญาจึงไม่อาจกระทำได้ หากมาตรการบังคับทางกฎหมายกรณีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาไร้ประสิทธิภาพ

5.2.5 ควรมีการขยายกรรมธรรม์ประกันภัย เกี่ยวกับการประกันภัยสิทธิในทรัพย์สินทาง ปัญญา

จะต้องมีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยออกไป เพื่อให้ครอบคลุมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ซึ่งถ้าในประเทศไทยทำประกันภัยเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา น่าจะมีการสร้างกรรมธรรม์ประกันภัยขึ้น ดังตัวอย่างของกรรมธรรม์ประกันภัยเครื่องหมายการค้าที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

D
P
U

ตัวอย่างกรมธรรม์ประกันภัยเครื่องหมายการค้า

บริษัท.....ประกันภัย จำกัด

ตารางกรมธรรม์ประกันภัย

ตารางกรมธรรม์				
รหัสบริษัท	ประกันภัยเครื่องหมายการค้า กรมธรรม์ประกันภัยเลขที่			
ชื่อผู้เอาประกันภัย ที่อยู่				
ลักษณะกิจการหรือธุรกิจ :				
เครื่องหมายการค้า :				
อาณาเขตการคุ้มครอง :				
ระยะเวลาประกันภัย :	เริ่มต้นวันที่	เวลา	น. สิ้นสุดวันที่	เวลา 12.00 น.
กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองตามขอบเขตของการเสี่ยงภัยข้อที่ระบุ "คุ้มครอง" เท่านั้น ขอบเขตการเสี่ยงภัย : ข้อ 1. ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลภายนอกได้ใช้ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะของผู้เอาประกันภัย ข้อ 2. ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลภายนอกละเมิดสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับ เครื่องหมายการค้าที่ผู้เอาประกันภัยได้จดทะเบียนไว้แล้ว ข้อ 3. ความเสียหายที่เกิดขึ้นในการที่บุคคลภายนอกเอาสินค้า ของผู้เอาประกันภัยไปลงขาย				
จำนวนเงินจำกัดความรับผิด :				
ความรับผิดส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดแต่ละครั้ง				บาท
เบี้ยประกันขั้นต่ำคำนวณจาก		ประมาณ		บาท
ซึ่งจะได้มีการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อ 11.				
เบี้ยประกัน :	บาท	ภาษี	บาท	รวม
รูปแบบเครื่องหมายการค้า				
☐ ตัวแทน ☐ นายหน้าประกันภัยรายนี้				
ใบอนุญาตเลขที่				

วันทำสัญญาประกันภัย

วันออกกรมธรรม์ประกันภัย

เพื่อเป็นหลักฐาน บริษัทโดยบุคคลผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัทได้ลงลายมือชื่อ และประทับตรา
ของบริษัทไว้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานของบริษัท

.....
กรรมการ.....
ผู้มีอำนาจลงนาม

บริษัท.....ประกันภัย จำกัด

กรมธรรม์ประกันภัยเครื่องหมายการค้า TRADEMARK INSURANCE POLICY

คำเตือนและข้อควรปฏิบัติ

ข้อ 1. หากท่านจะเอาประกันภัยเพิ่ม ให้แจ้งการประกันภัยที่มีอยู่ให้บริษัทที่รับประกันเพิ่มใหม่ทราบ การปิดบังไม่แจ้งอาจทำให้ท่านขาดสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหาย

ข้อ 2. หากท่านเอาประกันภัยเกินมูลค่าของทรัพย์สิน ท่านจะได้รับชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าเสียหายแท้จริงเท่านั้น

ข้อ 3. การประกันตัวสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านี้ ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้

ข้อ 4. หากเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินที่ท่านเอาประกันภัย ท่านต้องแจ้งให้บริษัทที่รับประกันภัยทราบทันที

ข้อ 5. โปรดให้ความร่วมมือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ที่มาทำการสำรวจประเมินราคาทรัพย์สินที่ท่านได้เอาประกันภัยไว้

โปรดใช้บริการของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ หากมีข้อสงสัยหรือปัญหาใดๆ

กรรมธรรม์ประกันภัยเครื่องหมายการค้า TREADMARK INSURANCE POLICY

โดยเชื้อถือชื่อแถลงในใบคำขอเอาประกันภัย ตลอดจนชื่อแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรอื่นๆ ซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องระบุนามไว้ในตารางกรรมธรรม์ประกันภัยนี้ ได้ให้ไว้กับ บริษัท..... จำกัด ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า “บริษัท” และเพื่อเป็นการตอบแทนเบี้ยประกันภัยซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องชำระ บริษัทสัญญาว่าจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามข้อกำหนด เงื่อนไข ข้อยกเว้น และเอกสารแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันภัยนี้

กรรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครอง

1. ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลภายนอกได้ใช้เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะของผู้เอาประกันภัย
2. ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่ถูกบุคคลภายนอกละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ผู้เอาประกันภัยได้จดทะเบียนแล้ว
3. ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลภายนอกนำเครื่องหมายการค้าของผู้เอาประกันภัยไปลงขาย

ข้อยกเว้นทั่วไป

- ข้อ 1. เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่นอกเหนือจากหัวเรื่องหรือชื่อทางการค้าที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการไว้แล้ว
- ข้อ 2. ความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือตัวแทนของผู้เอาประกันภัย
- ข้อ 3. ความรับผิดชอบที่เกิดจากสัญญาที่ผู้เอาประกันภัยได้ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญาดังกล่าว ความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัยจะไม่เกิดขึ้น
- ข้อ 4. ถ้าในขณะที่เกิดการสูญเสียหรือเสียหาย ได้มีการประกันภัยอื่นให้ความคุ้มครองผู้เอาประกันภัยหรือผู้ทำการแทนผู้เอาประกันภัยในการสูญเสียหรือเสียหายของทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ความรับผิดชอบของบริษัทจะจำกัดลงตามอัตราส่วนการสูญเสียหรือเสียหายเท่านั้น

ข้อ 5. บริษัทจะไม่ชดใช้ค่าเสียหาย ถ้าหากผลประโยชน์ภายใต้กรรมธรรม์ประกันภัยนี้ ถูกโอนไปให้ผู้อื่น ผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ใช่ผู้เอาประกันภัย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร จากบริษัทก่อน

เงื่อนไขทั่วไป

1. คำนิยาม

เพื่อใช้ในกรรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันภัยนี้

1.1 “บริษัท” หมายถึง ผู้รับประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัยนี้

1.2 “ผู้เอาประกันภัย” หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตารางกรรมธรรม์ประกันภัยนี้

1.3 “ตาราง” หมายถึง ตารางกรรมธรรม์ประกันภัยนี้

1.4 “เครื่องหมายการค้า” หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้าานั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

1.5 “เครื่องหมายบริการ” หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการเพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้น แตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

1.6 “เครื่องหมายรับรอง” หมายถึง เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสุขภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

1.7 “เครื่องหมายร่วม” หมายถึง เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สภภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคล หรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

2. เงื่อนไขบังคับก่อน

บริษัทอาจจะไม่รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยนี้ เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยได้ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาและเงื่อนไข แห่งกรรมธรรม์ประกันภัย

3. การระงับไปแห่งสัญญาตามกรรมธรรม์ประกันภัย

กรรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะสิ้นผลบังคับทันทีที่มีการเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายการค้า นอกจากที่ระบุไว้ในตารางกรรมธรรม์ประกันภัย หรือมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญอื่นๆ ซึ่งทำให้การเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะได้แจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษรและบริษัทได้ตกลงยินยอมรับประกันภัยด้วย โดยบริษัทออกเอกสารแนบท้ายที่ได้ลงลายมือชื่อโดยบุคคลผู้มีอำนาจของบริษัทและประทับตราของบริษัทไว้เป็นสำคัญ

4. การโอนสิทธิตามสัญญาประกันภัย

สิทธิของผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัยนี้ จะโอนได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากบริษัท เว้นแต่การ โอน โดยพินัยกรรมหรือบทบัญญัติของกฎหมาย

5. หน้าที่ของผู้เอาประกันภัยในการจัดการป้องกัน

ผู้เอาประกันภัยต้องป้องกันหรือจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า และต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับของเจ้าหน้าที่

6. หน้าที่ของผู้เอาประกันภัยในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

ในกรณีที่มีเหตุการณ์ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยนี้ ผู้เอาประกันภัยต้อง

6.1 แจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า

6.2 ส่งต่อให้บริษัททันทีเมื่อได้รับหมายศาล หรือคำสั่ง หรือคำบังคับของศาล

6.3 ผู้เอาประกันภัยจะต้องไม่ตกลงยินยอมเสนอ หรือให้สัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท เว้นแต่บริษัทมิได้ยกเว้นต่อการเรียกร้องนั้น

6.4 ส่งรายละเอียดและช่วยเหลือตามความจำเป็น เพื่อให้บริษัทตกลงชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือต่อสู้ข้อเรียกร้องใดๆ หรือฟ้องคดีได้

7. การรับช่วงสิทธิ

ผู้เอาประกันภัยจะต้องไม่กระทำการใดๆ ที่จะทำให้การรับช่วงสิทธิของบริษัทต่อผู้กระทำผิดกระทบกระเทือน และต้องร่วมมือกับบริษัทในการที่บริษัทจะใช้สิทธิจากบุคคลอื่น

8. สิทธิของบริษัท

บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการต่อสู้คดี และมีสิทธิทำการประนีประนอมในนามของผู้เอาประกันภัยต่อการเรียกร้องใดๆ

9. การจำกัดความรับผิดของบริษัท

ความรับผิดของบริษัทภายใต้สัญญาประกันภัยนี้ จะไม่เกินจำนวนจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้ในตารางกรรมธรรม์ประกันภัย

10. การเฉลี่ยความรับผิด

ถ้าในขณะที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นผลให้มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยนี้ มีการประกันภัยอื่นคุ้มครองถึงความรับผิดอย่างเดียวกัน ให้มีการเฉลี่ยต่อความรับผิดในค่าเสียหายค่าดำเนินคดี ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไม่เกินอัตราส่วนของบริษัท สำหรับจำนวนเงินที่ต้องจ่ายเกี่ยวกับความรับผิดนั้น

11. การปรับปรุงเบี้ยประกันภัย

ในกรณีที่เบี้ยประกันภัยได้คำนวณจากจำนวนประมาณการ ที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย ภายใน 1 เดือนนับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องจัดส่งรายละเอียดและข้อเท็จจริงเพื่อคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ถูกต้อง ถ้าปรากฏว่าจำนวนเบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้แตกต่างจากเบี้ยประกันภัยที่ชำระก่อนนั้น ผู้เอาประกันภัยต้องชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมตามส่วนให้แก่บริษัท หรือบริษัทต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้ แล้วแต่กรณี

12. การเลิกสัญญาประกันภัย

12.1 บริษัทจะบอกเลิกสัญญาประกันภัยฉบับนี้ได้ ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่สุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่สัญญาประกันภัยนี้ได้ใช้มาแล้วออกตามส่วน

12.2 ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกสัญญาประกันภัยฉบับนี้ได้ โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือ และมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืนหลังจากหักเบี้ยประกันภัยสำหรับเวลาที่ประกันภัยฉบับนี้ได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามอัตราเบี้ยประกันภัยระยะสั้น

13. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใดๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท หากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์จะยุติข้อพิพาทนั้น โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการตามข้อตกลงกรมการประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ